

Soap

Tegenover haar flat, aan de andere kant van de straat, trippelde een jonge vrouw achter een enorme, langharige hond aan. Ze werd vergezeld door een puber, een jongeman met een blonde krullenbol, die al pratend gebaarde hoe groot iets was.

Lynn opende vlug de balkondeur en riep:

- Nania! Hé, Nania!

De jongen keek het eerst naar Lynn. Hij stak een hand op. Nania keek toen ook. Ze glimlachte en wuifde kort, want de hond trok zo hard, dat ze de riem met twee handen vast moest houden.

- Aan de wandel? riep Lynn.

Nania zei tegen haar broer dat hij de hond over moest nemen. Dat deed hij, achteloos met één hand. De hond bleef hijgend staan en keek om. Dit baasje was moeilijker in beweging te krijgen.

Eenmaal onder het balkon zei Nania:

- Mijn broer heeft een hond gekregen. Is het niet een schatje?

- Je broer?

- Nee, Lynn. De hond, natuurlijk!

- O, nou, een fraai schatje. Is het wel een hond? Ik dacht dat je met een ijsbeer liep te wandelen.

- Dat is het ras. Hij is nog jong, maar gelukkig groeit hij niet meer.

- Verwar hem maar niet met je schimmel.

- Heb je Renee toevallig gesproken?

- Ja, een paar dagen geleden. Ze belde me. Ik hoorde dat de schimmel voortaan van jou is.

- Ik kon hem heel goedkoop overnemen. De eigenaar wilde hem snel kwijt.

- Zijn jullie al samen buiten gaan rijden?

- Je bedoelt in de duinen?

- Ja.

- Een beetje. We zijn niet ver gegaan en ik mocht niet galopperen, maar verder ging het goed.

- Mooi zo. Het wordt al frisjes, vind je niet?

- Toen wij gingen rijden, vorige week, lag er zelfs sneeuw. Maar dat was 's middags weer weg. We waren trouwens met de hele club.

- De paardenclub? Ilse en zo, de hele zwik?

- Dat was leuk! En ze waren heel lief voor me. Ik mocht voorop rijden, samen met Renee. Tenminste, als er plek was. Anders reed ik als tweede.

- Het moet een fraai gezicht zijn geweest. Jij op je witte paard en Renee op haar zwarte Fries.

- Ja, en Peter op een bruine vos.

- Peter?! De vriend van Renee rijdt paard?

- Een beetje. Genoeg om mee te kunnen komen. Het is toch wel een gezellige jongen, die Peter. Ik vond hem eerst nogal saai, maar hij kan heel smakelijk lachen om de opmerkingen van Jessica.

- Jessica is een beetje simpel. Het verbaast me niets dat Peter daar hardop om lacht. Die man is een deugniet.

- Ik had niet veel met hem te maken. Renee trouwens ook niet. Hij mocht wel mee, maar Renee zei dat ze al haar aandacht voor mij nodig had, dus hing hij meer achterin, bij Ilse en Jessica.

- Heeft Ilse nog een vriend?

- Nee, sinds kort niet meer. Ik geloof dat hij geen werk meer heeft. Hij zal wel goed chagrijnig zijn geweest.

- Kom je nog? riep haar broer.

- Of wil je een kopje thee komen drinken? vroeg Lynn.

- De hond mag zeker niet bij jou naar binnen?

- Nee.

- Volgens Renee heb je een hekel aan huisdieren.

- Renee kletst. Ik heb geen hekel aan dieren, ik heb er gewoon niks mee. Maar ik wil geen haren op mijn meubels. Zo'n hond laat sporen na.

- Dan lopen we door. Ik kom later nog wel een keer langs. Komt Renee vanavond?

- Die heb ik al een week niet meer gezien.

- Ze belde je toch?

- Ja, maar ik heb ze niet gezien.

- Ze heeft het misschien druk met Peter.

- Waarschijnlijk, zei Lynn. Hij belde mij regelmatig, maar de laatste tijd hoor ik niets meer van hem.

- Hij kan ook vaak bij Ilse zitten, zei Nania, terwijl ze bezorgd naar haar broer keek. Hij trok de hond in tegengestelde richting, alsof hij weer naar huis wilde lopen.

- Wacht nou even! riep ze. Ik kom zo!

- Ik moet vanavond naar Benny! riep hij terug. Schiet je op?

- Nog steeds bevriend met Benny, hoor ik wel, zei Lynn. Hoe gaat het met zijn pianospel?

- Pianospel? O, dat is alweer voorbij. Mijn moeder is met hem naar de muziekschool gegaan. Ze zei dat ze hem moesten voorbereiden op het conservatorium. Maar dan moet hij minimaal vier uur per dag studeren.

- Dus?

- Hij heeft nu een nieuwe hobby. Helikopter vliegen.

- Helikopter? Is hij in opleiding voor piloot? Die jongen moet z'n VMBO nog afmaken!

- Kom je nou nog?!

- Ja, snotneus, rustig maar! Nee, geen piloot. Hij heeft zo'n helikopter die je op afstand kunt besturen. Een grote. Samen met Benny probeert hij er een bommenwerper van te maken.

- Benny, de buurjongen, die maar niet wil deugen.

- Kan mij het schelen. Mannen zijn toch allemaal hetzelfde. Mijn broertje is echt geen uitzondering.

- Het is toch jammer. Hij speelde prachtig piano, volgens jou en je moeder.

- Hij kan alles goed. Echt waar, wat die jongen ook aanpakt, het wordt altijd een succes.

- Waarom zit hij dan op het VMBO?

- Hij heeft zijn toets verknald. Expres, denk ik. Aan studeren heeft hij een hekel. Ik zou willen dat ik zijn hersens had.

- Volgens mij heb je die al. Je bent een slimme tante, Nania.

- Dank je, glimlachte ze. Jij bent ook slim, Lynn.

- Het is een vloek. Maar, wacht eens even... Wat zei je nou? Peter kan vaak bij Ilse zitten? Je bedoelt bij Renee.

- Nee, bij Ilse. Zij is directie-secretaresse bij een beveiligingsbedrijf. Je weet wel, van die particuliere detectives. Dat schijnt Peter nogal te interesseren. Hij heeft Ilse om informatie gevraagd.

- En Renee vindt dat goed?

- Ik weet niet of Renee dat weet. Toevallig hoorde ik ze er over praten. Renee was daar niet bij.

- Ik ben weg! riep de jongen.

- Lummel!

Nania liep vlug de straat over.

- Tot ziens, Lynn. Ik kom nog wel een keer langs. Doe de groeten aan Renee. Of trouwens, ik denk dat ik haar eerder zie. Overmorgen gaan we samen naar de manege.

- Is goed! riep Lynn. Als ik ze zie, doe ik ze wel de groeten. Dag, Nania! Dag, jongeman!

Nania wuifde vluchtig en trippelde achter haar broer aan. Vergeefs probeerde ze de riem van hem over te nemen. Hij wilde echter geen tijd meer verspillen.

Lynn keek ze nog even na en sloot toen de balkondeur. Ze ging aan tafel zitten, waar haar thee koud stond te worden.

Vreemd, dacht ze. Peter gaat vaak bij Ilse langs, hij belt mij niet meer en Renee... Dus daarom belde Renee! Ze wilde zomaar wat praten, zei ze. Blijkbaar vermoedde ze al, dat Peter aan het rommelen is geslagen. Als ze belt, is het om te zeggen dat ze langs wil komen, niet om zomaar wat te kletsen. Wat een deugniet, dacht Lynn. Hij heeft het bij mij ook geprobeerd, nu ik er goed over nadenk. Zijn liefde voor Renee zat blijkbaar niet zo diep.

Nou ja, dacht ze, wordt het weer gezellig. Geen vervelende klier meer, waar we rekening mee moeten houden.

Ze dronk van haar thee. Eigenlijk had ze er nooit aan getwijfeld dat hun vriendschap even hecht zou blijven als voorheen. Maar nu Peter uit beeld leek te verdwijnen, maakte ze zich wel zorgen om de gemoedstoestand van haar vriendin.

- Mannen... zuchtte Lynn. Al was het wel een beetje Renee haar eigen schuld. Ze dweept met die man. Peter is dit, Peter kan dat, Peter zou nooit...

Jawel, dacht ze. Peter zou wel degelijk!

De telefoon ging. Lynn keek naar de klok aan de wand. Kwart voor zes. Rond dit tijdstip ging Renee meestal haar eten klaarmaken. Of ze besloot uit eten te gaan. Lynn glimlachte. Ze trok echter haar gezicht in de plooi, nam de telefoon op en zei:

- Vriendin, hoe gaat het nu met je?